

Redaguota: 1994.05.27.

Pakeitimai:

1. Nr.1-671; 1990.10.11.; Žin., 1990, Nr.31-746;
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS GYVENTOJŲ PENSINIO
APRŪPINIMO GERINIMO ĮSTATYMO PAKEITIMO IR PAPILDYMO

2. Nr.1-716; 1990.10.30; Žin., 1990, Nr.32-767;
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS GYVENTOJŲ PENSINIO
APRŪPINIMO GERINIMO ĮSTATYMO 15 STRAIPSNIO PAKEITIMO IR
PAPILDYMO

3. Nr.783; 1990.11.15.; Žin., 1990, Nr.33-799;
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS GYVENTOJŲ PENSIJINIO
APRŪPINIMO GERINIMO ĮSTATYMO DALINIO PAKEITIMO

4. Nr.1-462; 1994.05.17.; Žin., 1994, Nr.39-705.
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS GYVENTOJŲ PENSINIO
APRŪPINIMO GERINIMO ĮSTATYMO 25 STRAIPSNIO PAKEITIMO

LIETUVOS RESPUBLIKOS
GYVENTOJŲ PENSINIO APRŪPINIMO GERINIMO
Į S T A T Y M A S

Šis įstatymas reglamentuoja visų rūšių pensijų, paskirtų iki jo įsigaliojimo, padidinimą, nustato socialines pensijas nedarbingiems asmenims, neturintiems teisės gauti kitų rūšių pensijų, taip pat minimalius pensijų dydžius ir kitas pensinio aprūpinimo sąlygas bei normas, reglamentuoja pensijų skyrimo ir mokėjimo tvarką. Lietuvos Respublikos Aukščiausiaji Taryba n u t a r i a:

1 straipsnis. Padidinti visų rūšių pensijas, paskirtas iki šio įstatymo įsigaliojimo: 10 rublių, jeigu žmogus gavo iki 10 metų imtinai; 15 rublių - nuo 10 iki 15 metų; 20 rublių - nuo 15 iki 20 metų; 30 rublių - nuo 20 iki 25 metų; 40 rublių - nuo 25 metų ir daugiau.

2 straipsnis. Skirti ir mokėti socialines pensijas nedirbantiems asmenims, jeigu jie neturi teisės į kitos rūšies pensija:

I, II ir III grupės invalidams, tarp jų invalidams nuo vaikystės;

vaikams, netekusiems maitintojo, nesukakusiems 18 metų arba vyresniems, jeigu jie tapo invalidais iki 18 metų;

vaikams invalidams iki 16 metų;

kitiems asmenims, kuriems sukako: vyrams - 60 metų, moterims - 55 metai.

Invalidams nuo vaikystės skirti ir mokėti socialines pensijas nepriklausomai nuo to, dirba jie ar nedirba.

3 straipsnis. Nustatyti šiuos socialinių pensijų dydžius:

a) I grupės invalidams, I ir II grupės invalidams nuo vaikystės ir vaikams invalidams iki 16 metų - 100 procentų minimalaus senatvės pensijos dydžio (6 straipsnis), bet ne mažiau už nustatytus mėnesinių pašalpų dydžius iki šio įstatymo įsigaliojimo;

b) II grupės invalidams (išskyrus invalidus nuo vaikystės):

kitiems asmenims, kuriems sukako 60 metų (vyrams) ir 55 metai (moterims), ir kiekvienam maitintojo netekusiam vaikui - 50 procentų minimalaus senatvės pensijos dydžio;

c) III grupės invalidams - 30 procentų minimalaus senatvės pensijos dydžio.

Motinioms, pagimdžiusioms ir išauginusioms 5 ir daugiau vaikų ir turinčioms teisę gauti socialinę pensiją pagal šio straipsnio pirmosios dalies "a" - "c" punktus, šią pensiją skirti ne mažesnę kaip 100 procentų minimalaus senatvės pensijos dydžio. Motinioms, pagimdžiusioms ir išauginusioms mažiau kaip 5 vaikus, skirti socialinę pensiją po 20 procentų minimalaus senatvės pensijos dydžio už kiekvieną vaiką, bet ne mažiau už šio straipsnio pirmosios dalies "a" - "c" punktuose nustatytus dydžius.

Straipsnio pakeitimai: 1-671; 1990.10.11; Žin., 1990, Nr.31-746;

4 straipsnis. Jeigu tuo pat metu yra teisė į socialinę pensiją ir į senatvės ar invalidumo pensijų priedą už nedarbingus šeimos narius, suteikti gavėjui teisę pasirinkti skiriamą išmoką.

5 straipsnis. Skiriant ir mokant socialines pensijas, atitinkamai taikyti šio įstatymo 28-34 straipsnius.

6 straipsnis. Nustatyti minimalią senatvės pensiją - 80 procentų minimalaus gyvenimo lygio

Straipsnio pakeitimai: 1-671; 1990.10.11; Žin., 1990, 31-746; 1-783; 1990.11.15; Žin., 1990, Nr.33-799;

7 straipsnis. Suteikti teisę gauti senatvės pensiją I ir II grupės invalidų nuo vaikystės ir vaikų-invalidų iki 16 metų amžiaus motinioms, išauginusioms šiuos vaikus iki 8 metų, sukakusioms 50 metų ir turinčioms ne mažesnę kaip 15 metų darbo stažą. Kai į šį stažą įtraukiamas I grupės invalidų nuo vaikystės ir vaikų-invalidų iki 16 metų amžiaus priešišūros laikas, senatvės pensijai skirti reikalingas ne mažesnis kaip 20 metų darbo stažas.

8 straipsnis. Suteikti teisę į padidintą maksimalią senatvės pensiją anglies, metalurgijos bei kitų pramonės šakų ir statybos darbininkams ir tarnautojams, palikusiems darbą, duodanti teisę į pensiją, iki 1979 metų (iki padidintų maksimalių pensijų dydžių šios kategorijos darbuotojams nustatymo). Šių šakų darbuotojams, turintiems įstatymų nustatytą darbo stažą, reikalingą padidintam maksimaliam senatvės pensijos dydžiui gauti, pensija apskaičiuoti nuo uždarbio (15 ir 26 straipsniai) ir mokėti ne daugiau kaip 210 rublių per mėnesį.

Straipsnio pakeitimai: 1-671; 1990.10.11; Žin., 1990, Nr.31-746;

9 straipsnis. Nustatyti šiuos minimalius invalidumo pensijų dydžius darbininkams, tarnautojams, kolūkiečiams, moksleiviams ir kitiems piliečiams: I ir II grupės invalidams - 80 procentų, bet ne mažiau už nustatytus dydžius iki šio įstatymo įsigaliojimo, III grupės - 50 procentų minimalaus gyvenimo lygio

Straipsnio pakeitimai: 1-671; 1990.10.11; Žin., 1990, Nr.31-746; 1-783; 1990.11.15; Žin., 1990, Nr.33-799;

10 straipsnis. Nustatyti, kad darbininkų, tarnautojų, kolūkiečių, moksleivių ir kitų piliečių šeimų narių minimalūs maitintojo netekimo pensijų dydžiai negali būti mažesni už socialinę pensiją, nustatytą atitinkamai nedarbingų žmonių

kategorijai šio įstatymo 3 straipsnio pirmosios dalies "a" - "c" punktuose ir ne mažesni už minimalius dydžius, nustatytus iki šio įstatymo įsigaliojimo.

Straipsnio pakeitimai: 1-671; 1990.10.11; Žin., 1990, Nr.31-746;

11 straipsnis. Skirti maitintojo netekimo pensijas visiškiems našlaičiams, tai yra netekusiems abiejų tėvų vaikams arba mirusios vienišos motinos vaikams, - 30 procentų maitintojo darbo užmokesčio (26 straipsnis) kiekvienam vaikui, bet ne mažiau kaip dvigubą socialinės pensijos dydį, nustatytą atitinkamai nedarbingų žmonių kategorijai šio įstatymo 3 straipsnio pirmosios dalies "a" - "c" punktuose. Vaikams - visiškiems našlaičiams ir kitiems šeimos, kurioje yra vaikų - visiškų našlaičių, nariams, turintiems teisę gauti maitintojo netekimo pensiją nors už vieną iš mirusių visiško našlaičio tėvų, pensiją apskaičiuoti iš bendros abiejų tėvų uždarbio sumos (26 straipsnis).

12 straipsnis. Padidinti invalidumo ir maitintojo netekimo pensijas (tarp jų ir minimalaus dydžio) invalidams nuo vaikystės dėl sužeidimo, kontuzijos arba suluošinimo, susijusių su kovos veiksmais Antrojo pasaulinio karo metais arba su šio karo pasekmėmis, - 15 procentų minimalaus senatvės pensijos dydžio (6 straipsnis).

13 straipsnis. Pensijas, kurios pagal galiojančius įstatymus skiriamos ne už visą darbo stažą, apskaičiuoti proporcingai turimam stažui, tačiau nustatant jas ne mažesnes už socialinę pensiją, nustatytą atitinkamai nedarbingų žmonių kategorijai šio įstatymo 3 straipsnio pirmosios dalies "a" - "c" punktuose. Papildomas sąlygas, kurios buvo nustatytos šioms pensijoms skirti, panaikinti.

14 straipsnis. Nustatyti, kad reabilituotiems politiniams kaliniams, tremtiniams bei rezistencijos dalyviams, kurie tapo invalidais būdami kalėjime, tremtyje arba dalyvaudami rezistencinėje kovoje, asmenims, kurie tapo armijose Antrojo pasaulinio karo metais, būtinosios tarnybos kariams, kurie tapo invalidais atlikdami karinę tarnybą, kariškiams bei vidaus reikalų organų eiliniams ir viršininkams, kurie tapo invalidais vykdydami karinės tarnybos (tarnybines) pareigas ir gauna pensijas iš socialinio aprūpinimo įstaigos, taikomos tos pačios pensinio aprūpinimo sąlygos ir normos, kuriomis skiriamos ir mokamos pensijos karo invalidams pagal galiojančius pensijų įstatymus ir šį įstatymą (15-16 straipsniai, 17 straipsnio pirmoji dalis, 18 straipsnio antroji pastraipa, 19 straipsnio antroji ir ketvirtoji pastraipos, 20 straipsnio antroji dalis, 21 straipsnio pirmosios dalies "a" ir "b" punktai, 26-27 straipsniai).

Šio straipsnio pirmojoje dalyje nurodytų asmenų, mirusių kalėjime, tremtyje, rezistencijos būriuose ir junginiuose bei atitinkamos tarnybos ar veiklos metu, šeimoms ir mirusių šios kategorijos invalidų šeimoms taikomos tos pačios pensinio aprūpinimo sąlygos ir normos, kuriomis skiriamos ir mokamos pensijos mirusių karo invalidų šeimoms pagal galiojančius pensijų įstatymus ir šį įstatymą (23 straipsnio antroji pastraipa, 24 straipsnio pirmoji dalis, 25-27 straipsniai).

Reabilituotiems politiniams kaliniams, tremtiniams bei rezistencijos dalyviams, asmenims, tarnavusiems antihitlerinėje koalicijoje dalyvavusių užsienio šalių armijose Antrojo pasaulinio karo metais, būtinosios tarnybos kariams, kariškiams

bei vidaus reikalų organų eiliniams ir viršininkams, tarnavusiems veikiančioje armijoje, partizanų būriuose ir junginiuose arba dalyvavusiems karo veiksmuose, asmenims, Antrojo pasaulinio karo metais išvežtiems priverstiniais darbams, buvusiems getuose ir kituose laisvės atėmimo vietose, asmenims, dirbusiems Leningrado blokados metu įmonėse, įstaigose bei organizacijose ir apdovanotiems medaliu "Už Leningrado gynybą" arba ženklu "Leningrado blokados gyventojui" taikomos galiojančių pensijų įstatymų ir šio įstatymo nustatytos karo dalyviams pensinio aprūpinimo sąlygos ir normos (15-16 straipsniai, 18 straipsnio antroji pastraipa, 19 straipsnio antroji ir ketvirtoji pastraipos, 20 straipsnio antroji dalis, 21 straipsnio pirmosios dalies "a" ir "b" punktai, 22, 26-27 straipsniai). Šiomis sąlygomis ir normomis pensijos skiriamos ir visiems nurodytųjų kategorijų asmenims, vėliau tapusiems invalidais dėl ligos.

Šio straipsnio trečiojoje dalyje nurodytų asmenų mirties atveju jų šeimoms taikomos pensinio aprūpinimo sąlygos ir normos, galiojančių įstatymų ir šio įstatymo nustatytos mirusių karo dalyvių šeimoms (24 straipsnio antroji dalis, 25-27 straipsniai).

Kitiems kariams (išskyrus būtinąsios tarnybos karius), liktinės tarnybos kariškiams ir vidaus reikalų organų eiliniams bei viršininkams, tapusiems invalidais per nelaimingą atsitikimą, nesusijusį su karinės tarnybos (tarnybinių) pareigų vykdymu, arba dėl ligos tarnybos metu ir gaunantiems pensijas iš socialinio aprūpinimo įstaigos, taikomos pensinio aprūpinimo sąlygos ir normos, nustatytos galiojančių pensijų įstatymų ir šio įstatymo kitiems kariams-invalidams (19 straipsnio 3 pastraipa).

Šio straipsnio penktojoje dalyje nurodytų asmenų mirties atveju jų šeimoms taikomos pensinio aprūpinimo sąlygos ir normos, nustatytos galiojančių pensijų įstatymų ir šio įstatymo kitų karių-invalidų šeimoms (24 straipsnio antroji dalis).

15 straipsnis. Skirti senatvės pensijas 14 straipsnio pirmojoje ir trečiojoje dalyse nurodytiems asmenims, išskyrus reabilituotus politinius kalinius, tremtinius ir rezistencijos dalyvius, karo invalidams ir karo dalyviams, invalidų nuo vaikystės motinoms (7 straipsnis) - 55 procentų uždarbio (26 straipsnis) dydžio. Be to, padidinti pensiją vienu procentu uždarbio už kiekvienus visus darbo metus (16 straipsnis) išdirbusiems daugiau kaip 25 metus vyrams ir daugiau kaip 20 metų - moterims, tačiau ne daugiau kaip iki 75 procentų uždarbio. Reabilituotiems politiniams kaliniams, tremtiniams ir rezistencijos dalyviams skirti senatvės pensija 55 procentų uždarbio už kiekvienus visus darbo metus (16 straipsnis) išdirbusiems daugiau kaip 25 metus vyrams ir daugiau kaip 20 metų - moterims. Jų pensijos neturi būti mažesnės kaip 120 rublių ir didesnės kaip 300 rublių.

Straipsnio pakeitimai: 1-716; 1990.10.30; Žin., 1990, Nr.32-767;

16 straipsnis. Įskaityti į 14 straipsnio pirmojoje ir trečiojoje dalyse nurodytų asmenų, karo invalidų ir karo dalyvių, invalidų nuo vaikystės motinų (7 straipsnis) darbo metus, už kuriuos senatvės pensija didinama 1 procentu uždarbio (15 straipsnis), šiuos laikotarpius:

reabilituotų piliečių arešto laiką, bausmės atlikimo įkalinimo vietose ir buvimo tremtyje laiką - trigubai;

karinę tarnybą veikiančioje armijoje kovos veiksmų laikotarpiu, buvimą partizanų būriuose ir junginiuose - trigubai;

asmenų, išvežtų Antrojo pasaulinio karo metais priverstiniais darbams, darbo laiką bei buvimo getuose ir kitose

laisvės atėmimo vietose Antrojo pasaulinio karo metais laiką - trigubai;

darbą Leningrade jo blokados laikotarpiu Antrojo pasaulinio karo metais nuo 1941 m. rugsėjo 8 d. iki 1944m. sausio 27 d. - trugubai;

darbą, tarp jo ir laisvai samdomo personalo darbą, Antrojo pasaulinio karo metais kariniuose daliniuose ir tarnybą, išskyrus šio straipsnio antrojoje dalyje nurodytą karinę tarnybą, - dvigubai;

mokymosi aukštosiose ir specialiosiose vidurinėse mokyklose, kadru rengimo, kvalifikacijos kėlimo ir perkvalifikavimo mokyklose ir kursuose, aspirantūroje, doktorantūroje ir klinikinėje ordinatūroje laiką nepriklausomai nuo to, ar buvo dirbta prieš pradėdant mokytis;

I grupės invalido ir vaiko invalido iki 16 metų bei sukakusio 80 metų asmens priežiūros laiką;

laiką, kai nedirbanti motina prižiūrėjo mažamečius vaikus, bet ne ilgiau kaip iki tol, kol kiekvienas vaikas sukako 3 metus, iš viso ne daugiau kaip 6 metus.

16 1 straipsnis Nustatyti šiuos priedus prie senatvės pensijų (tarp jų ir prie minimalių pensijų), skiriamų šio įstatymo 14 straipsnio pirmojoje dalyje išvardytiems invalidams ir karo invalidams, šio įstatymo 14 straipsnio trečiojoje dalyje išvardytiems asmenims ir karo dalyviams:

a) nedirbantiems pensininkams, išlaikantiems nedarbingus šeimos narius, kurie priskiriami prie asmenų, aprūpinamų maitintojo netekimo pensija, - kiekvienam nedarbingam šeimos nariui socialinės pensijos, nustatytos atitinkamai nedarbingų asmenų kategorijai, dydžio (3 straipsnio pirmosios dalies "a" - "c" punktai). Šį priedą priskaičiuoti tik už tuos šeimos narius, kurie negauna socialinės ar kitokios pensijos. Esant tuo pat metu teisei į socialinę pensiją ir į priedą prie pensijos už nedarbingą šeimos narį, gavėjas turi teisę skiriamą išmoką pasirinkti;

b) vienišiams pensininkams, sukakusiems 80 metų, jų priežiūrai - socialinės pensijos dydžio.

Abu šie priedai gali būti priskaičiuojami kartu.

Straipsnio pakeitimai: 1-671; 1990.10.11; Žin., 1990, Nr.31-746;

17 straipsnis. Padidinti senatvės pensijas šio įstatymo 14 straipsnio pirmojoje dalyje išvardintiems invalidams ir karo invalidams minimalaus invalidumo pensijos dydžio pagal atitinkamą invalidumo grupę suma, nustatyta šio įstatymo 19 straipsnio antrojoje pastraipoje.

Senatvės pensijas šio įstatymo 14 straipsnio trečiojoje dalyje išvardintiems asmenims ir karo dalyviams padidinti 25 procentais minimalaus senatvės pensijos dydžio (6 straipsnis).

18 straipsnis. Skirti invalidumo pensijas:

šio įstatymo 14 straipsnio pirmojoje dalyje išvardintiems I ir II grupės invalidams ir I ir II grupės karo invalidams - 75 procentus, III grupės - 50 procentų uždarbio (26 straipsnis);

šio įstatymo 14 straipsnio trečiojoje dalyje išvardintiems I ir II grupės invalidams - karo dalyviams 55 procentus, III grupės - 30 procentų uždarbio (26 straipsnis).

19 straipsnis. Nustatyti šiuos minimalius invalidumo pensijų dydžius:

šio įstatymo 14 straipsnio pirmojoje dalyje išvardintiems I

ir II grupės invalidams ir I ir II grupės karo invalidams (būtiniosios tarnybos kareiviams ir jūreiviams) - 150 procentų, III grupės - 75 procentai minimalaus senatvės pensijos dydžio (6 straipsnis);

Šio įstatymo 14 straipsnio trečiojoje dalyje išvardintiems I ir II grupės invalidams, I ir II grupės invalidams - karo dalyviams ir kitiems kariams - I ir II grupės invalidams (14 straipsnio penktoji dalis) - 100 procentų, bet ne mažiau už nustatytus dydžius iki šio įstatymo įsigaliojimo, III grupės - 50 procentų minimalaus senatvės pensijos dydžio;

invalidams - būtiniosios tarnybos seržantams, viršiloms, grandiniams ir vyresniesiems jūreiviams - 110 procentų, praporščikams, mičmanams ir liktinės tarnybos kariškiams, vidaus reikalų organų eiliniams ir jaunesniesiems viršininkams - 120 procentų, karininkams ir vidaus reikalų organų viršininkams (išskyrus jaunesniuosius) - 130 procentų atitinkamų minimalių invalidumo pensijų dydžių, nustatytų šio straipsnio antrojoje ir trečiojoje pastraipose, priklausomai nuo invalidumo priežasties.

20 straipsnis. Padidinti 20 rublių invalidumo pensijas, apskaičiuotas pagal šio įstatymo 18 ir 19 straipsnius, karininkams, praporščikams, mičmanams ir liktinės tarnybos kariškiams bei vidaus reikalų organų eiliniams ir viršininkams. Kartu nustatyti, kad pensija su šiuo padidinimu neturi viršyti 150 rublių per mėnesį.

Padidinti minimalius invalidumo pensijų dydžius šio įstatymo 14 straipsnio pirmojoje dalyje išvardintiems II grupės invalidams ir II grupės karo invalidams, neturintiems teisės gauti kitos rūšies pensijos ir priedo priežiūrai, nustatyto šio įstatymo 21 straipsnio pirmosios dalies "b" punkte, bei III grupės šios kategorijos invalidams 25 procentais minimalaus senatvės pensijos dydžio (6 straipsnis).

21 straipsnis. Nustatyti šiuo priedus prie invalidumo pensijų (tarp jų ir prie minimalių pensijų), skiriamų šio įstatymo 14 straipsnio pirmojoje dalyje išvardintiems invalidams ir karo invalidams, šio įstatymo 14 straipsnio trečiojoje dalyje išvardintiems asmenims ir karo dalyviams:

a) nedirbantiems I ir II grupės invalidams, išlaikantiems nedarbingus šeimos narius, kurie priskiriami prie asmenų, aprūpinamų maitintojo netekimo pensija, - kiekvienam nedarbingam šeimos nariui - socialinės pensijos, nustatytos atitinkamai nedarbingų asmenų kategorijai, dydžio (3 straipsnio pirmosios dalies "a" - "c" punktai). Šį priedą priskaičiuoti tik už tuos šeimos narius, kurie negauna socialinės ar kitos rūšies pensijos. Esant tuo pat metu teisei į socialinę pensiją ir į priedą prie pensijos už nedarbingą šeimos narį, teisę pasirinkti skiriamą išmoką turi gavėjas;

b) I grupės invalidams ir vienišiesiems, kitų pagalbos reikalingiems II grupės invalidams - jų priežiūrai 100 procentų minimalaus senatvės pensijos dydžio.

Abu šie priedai gali būti priskaičiuojami kartu.

22 straipsnis. Padidinti invalidumo pensijas (tarp jų ir minimalias šio įstatymo 14 straipsnio trečiojoje dalyje išvardintiems asmenims ir karo dalyviams 25 procentais minimalaus senatvės pensijos dydžio (6 straipsnis).

23 straipsnis. Skirti šių dydžių maitintojo netekimo pensijas:

šio įstatymo 14 straipsnio antrojoje dalyje išvardintų

mirusių asmenų ir mirusių karo invalidų kiekvienam šeimos nariui - 40 procentų maitintojo uždarbio (26 straipsnis). Tokio pat dydžio pensijas skirti mirusių šios kategorijos asmenų šeimoms, kuriose yra vaikų - visiškų našlaičių;

šio įstatymo 14 straipsnio šeimos nariui - 30 procentų maitintojo uždarbio (26 straipsnis).

24 straipsnis. Nustatyti, kad šio įstatymo 14 straipsnio antroje dalyje nurodytų mirusių asmenų karo invalidų kiekvieno šeimos nario maitintojo netekimo pensija negali būti mažesnė kaip 100 procentų minimalaus senatvės pensijos dydžio (6 straipsnis) būtinosios tarnybos kareivių ir jūreivių šeimoms, 110 procentų būtinosios tarnybos seržantų, viršilų, grandinių ir vyresniųjų jūreivių šeimoms, 120 procentų praporščikų, mičmanų, liktinės tarnybos kariškių, vidaus reikalų organų jaunesniųjų viršininkų ir eilinių šeimoms, 130 procentų karininkų, vidaus reikalų organų viršininkų (išskyrus jaunesnius) šeimoms.

Šio įstatymo 14 straipsnio ketvirtojoje dalyje nurodytų mirusių asmenų šeimoms ir mirusių karo dalyvių šeimoms bei kitų mirusių karių ir mirusių šios kategorijos karių invalidų šeimoms (14 straipsnio šeštoji dalis) -75 procentai pensijų dydžių, nurodytų šio straipsnio pirmojoje dalyje atitinkamų kategorijų asmenų šeimoms.

25 straipsnis. Skirti ir mokėti maitintojo netekimo pensijas vaikams iki 18 metų arba vyresniems negu šio amžiaus, jeigu pastarieji tapo invalidais iki 18 metų, o nustatyta tvarka įregistruotų aukštųjų ir aukštesniųjų bei vidurinių mokyklų dieninių skyrių studentams ir moksleiviams - iki šių mokyklų baigimo, bet ne ilgiau kaip iki jiems sukaks 24 metai.

Pakeitimai: Nr.1-462; 1994.05.17.; Žin., 1994, Nr.39-705

26 straipsnis. Pensijas pagal šio įstatymo 7, 11, 15, 18 ir 23 straipsnius apskaičiuoti iš uždarbio šia tvarka: jeigu uždarbis lygus keturiems minimaliems darbo apmokėjimams arba mažesnis, pensija skaičiuojama iš viso uždarbio. Jeigu uždarbis viršija 4 minimalius darbo apmokėjimus, tai nuo penktojo minimalaus darbo apmokėjimo uždarbio pensijai skaičiuoti imami 85 procentai, šeštojo - 70 procentų, septintojo - 55 procentai, aštuntojo - 40 procentų, devintojo - 25 procentai, dešimtojo - 15 procentų. Uždarbio dalis, viršijanti dešimt minimalių darbo apmokėjimų, skaičiuojant pensiją atmetama.

27 straipsnis. Perskaičiuojant pensijas pagal šio įstatymo normas, remtis amžiaus, stažo, uždarbio ir kitais dokumentais, kurie perskaičiavimo metu yra pensijos byloje, taip pat papildomais dokumentais, kuriuos pensininkas pateikia iki perskaičiavimo laiko.

Pensininkui vėliau pateikus papildomus dokumentus, duodančius teisę didinti pensiją pagal šį įstatymą, pensija perskaičiuoti už praėjusį laiką, bet ne daugiau kaip už 12 mėnesių prieš pateikiant papildomus dokumentus ir ne anksčiau kaip nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos.

28 straipsnis. Nustatyti, kad pensijas pagal šį įstatymą ir kitus galiojančius pensijų įstatymus skiria miestų ir rajonų socialinio aprūpinimo skyrių vedėjai.

29 straipsnis. Nustatyti, kad pensijas visiems pensininkams moka miestų ir rajonų socialinio aprūpinimo skyriai iš socialinio

draudimo lėšų ir iš Respublikos valstybės biudžeto lėšų pensininko faktiškoje gyvenamojoje vietoje nepriklausomai nuo priregistravimo.

30 straipsnis. Pensija gali būti mokama pagal įgaliojimą, išduotą ne ilgiau kaip trejiems metams.

31 straipsnis. Mokėti vaikams - visiškiems našlaičiams viso dydžio pensijas ir per tą laiką, kai juos visiškai išlaiko valstybė.

Kitiems vaikams, kuriuos visiškai išlaiko valstybė, mokėti 25 procentu paskirtos pensijos.

32 straipsnis. Vieniškiems pensininkams, gyvenantiems senelių ir invalidų pensionatuose, mokėti 10 procentų paskirtos pensijos, bet ne mažiau kaip 20 procentų minimalios senatvės pensijos per mėnesį. Kai pensijos dydis viršija išlaikymo šiuose internatuose kainą, mokėti skirtumą tarp pensijos ir išlaikymo kainos, bet ne mažiau kaip 10 procentų paskirtos pensijos ir ne mažiau kaip 20 procentų minimalios senatvės pensijos per mėnesį (6 straipsnis).

Jeigu pensininkas, gyvenantis senelių ir invalidų pensionate, turi išlaikomų nedarbingų šeimos narių, pensiją mokėti šia tvarka: 10 procentų pensijos, bet ne mažiau kaip 20 procentų minimalios senatvės pensijos (6 straipsnis), mokėti pačiam pensininkui, o likusiąją pensijos dalį, bet ne daugiau kaip 50 procentų paskirtos pensijos dydžio, mokėto nurodytiems šeimos nariams.

33 straipsnis. Pensininkui mirus, mokėti jo šeimai arba jį palaidokusiems asmenims dviejų mėnesių pensijos dydžio laidojimo pašalpa.

34 straipsnis. Skundai dėl pensijas skiriančių ir išmokančių organų ir pareigūnų veiksmų gali būti paduodami Vyriausiajai valstybinio socialinio draudimo valdybai arba rajono (miesto) teismui.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS
PIRMININKAS
1990 m. liepos 28 d.
Nr. I-422

V. LANDSBERGIS Vilnius,

